

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială :: ::

Unirea

REDACTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Mahatma Ghandi

Este un nume, de care vorbește azi o lume întreagă și mișcarea formidabilă, condusă de el, pentru a scăpa marele imperiu al Indiilor de sub stăpânirea și exploatarea britanică, este urmărită de toți cu cel mai viu interes.

Născut în 1869 în Porbandar, Mohandas Karamchand Ghandi și-a făcut studiile la Londra și și se stabili prin 1891 ca avocat la Bombay. În această calitate a trebuit să meargă pentru un proces în Africa de Sud, unde a găsit un număr de peste 150,000 conaționali de ai săi, exploatați în chipul cel mai rușinos de Buri și Englezi și a rămas între ei, luptând timp de peste 20 ani (1893—1914) pentru o mai omenească viață a acestora. În cursul războiului mondial s'a reîntors în patrie, luând parte activă la mișcarea națională de emancipare completă a Indiilor.

Mișcarea aceasta — înecată, nu odată, în sânge — a dus pe cei vre-o 320 milioane locuitori ai acestui imperiu imens, întins pe aproape 5,000,000 km², la o formă de guvernament destul de civilizată. Dar cultură europeană, pentru care stăpânii dela Londra au înțeles să le deschidă larg toate porțile, le-a trezit pofta de deplină independență și când ușurările mai recente, date prin noua constituție dela 1919, erau totuși departe de ceea ce li-se promisese în cursul războiului, mișcarea naționalistă, condusă, dela 1920, efectiv de marele vizionar Ghandi, a prins noi și însemnate puteri.

Spirit cumpănit și prevăzător, Ghandi — pe care milioanele de aderenți l-au investit cu titlul de „Mahatma” (Sufletul mare) — și-a dat și își dă perfect de bine seamă, că organizația militară și administrativă, pe care Albionul a reușit să și-o creeze în Indii, nu poate fi scoasă de acolo cu forța armată. A preconizat deci și poartă lupta unei revoluții pașnice, numită de indigeni „A'himsa” (neîntrebuințarea violenței), care consistă într-o atitudine de boicot a țării întregi față de mărfurile și toate așezămintele engleze. Pentru aceste idei de sabotaj, Ghandi a fost osândit în 1922 la închisoare de 6 ani, dar peste 2 ani a fost amnistiat. Amnestia aceasta a mai potolit, ce-i drept, mișcarea gandhistă, dar numai pentruca, acum de vre-o 2 luni, să fie pornită din partea unui congres indian din nou și cu toată puterea.

În sensul lovincelor date de conducătorii acestei mișcări (svaradj) nici un autohton nu poate intra (ca primar, soldat, polițaiu etc.) în serviciul stăpânirii, fiind în aceeași vreme dator să boicoteze toate mărfurile și monopolurile engleze. Îndeosebi varea (un monopol foarte important), din care Anglia are anual peste 4 milioane sterline (peste 4 miliarde lei), constituie azi un obiectiv și, în aceeași vreme, un simbol al mișcării lui Ghandi, care după un perelinaj de sute km. făcut pe jos și demulș, a început să-și fiarbă, ajutat de mii de ucenici, „sare de contrabandă” din apele mării.

Că va isbuti, ori nu, Mahatma Ghandi, este taină a viitorului. Dar un lucru e sigur: Anglia privește cu multă îngrijorare la mișcarea pornită la acest proroc indian.

Mai multă viață

Greutățile pastorale din parohiile amestecate cu ortodocși — Intre Scylla și Carybdis — Cum se poate asigura respectul față de canoanele bisericii

(I. C.) În afară de cele patru puncte dogmatice cunoscute, în cari se concretizează de comun deosebire a bisericii noastre catolice și cultul ortodox, puncte cari nu prea influențează viața de toate zilele a credincioșilor de rând, sunt în biserica ortodoxă și alte rătăcirii, cari coboară în domeniul practic al vieții și fac prin aceasta însemnate greutăți în pastorația din parohiile mestecate.

Ne gândim aici cu deosebire la desfacerea arbitrară a căsătoriilor, la administrarea, fără nici o restricție, a sacramentelor și sacramentalelor (inclusiv înmormântarea obișnuită) celor care trăiesc în concubinaj și la binecuvântarea fără nici o precauție a căsătoriilor mestecate. Aceste rătăcirii, aproape generalizate în biserica ortodoxă română, introduc miazmele demoralizării și între credincioșii bisericii noastre, încă destul de departe, pe alocurea cel puțin, de înțelegerea cuvenită a deosebirilor ce există între ei și ortodoxie. Se întâmplă aceasta cu deosebire în parohiile, unde credincioșii trăiesc, fiind nu odată în minoritate, cu credincioșii bisericii ortodoxe. Iar în fața acestor greutăți, preoții noștri ajung în dilema de a se lăsa răpiți și ei de rătăcirea curentă, ori de a-și pierde o parte a propriilor credincioși amăgiți de atari rătăcirii.

Cazul prim e pur și simplu condamnat, iar al doilea e profund regretabil. Se impune deci întrebarea, dacă între greutățile de această natură, un fel de adevărate Scylla și Carybdis, există oare, ori nu, posibilitatea de a duce corabia bisericii noastre pe un drum scutit de primejdii.

Noi credem că da!

Întâiu de toate e sigur, că din învățătura sf. Evangheliilor nu putem face nici o concesie. Mântuitorul Hristos ne-a încredințat învățătura sa pentru a o păstra și propovădui neștirbită, iar nu pentru a o modifica după dorința păcătoasă a unor nepricepuți și răi. Indisolubilitatea căsătoriei încheiate valid e o doctrină a lui Isus împiedicată ca lumina soarelui. De aceea sunt într'adevăr profund lamentabile sentințele chiriarhilor ortodocși, cari desfac căsătorii evident valide, spunând că o fac în numele și cu puterea primită dela sfinții apostoli, dar în realitate aprobă, pur și simplu, sentințele aduse de forurile civile. În punctul acesta noi nu putem ceda nici un pas, pentru că scris este că: „Ceriul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece”.

Din adevărul acesta al indisolubilității căsătoriei rezultă apoi, ca un corolar, toată procedura ce trebuie aplicată cu strictețe concubinilor reali. Ei nu pot primi deslegare în

scaunul mărturisirii, căci trebuie să aibă, pe lângă părere de rău, și propus de îndreptare. Nu pot avea însă propus de îndreptare aceia, cari intenționează să trăiască în concubinaj până la capătul vieții. Iar dacă nu pot primi deslegare de păcate, nu se pot nici cumineca. Drept pedeapsă li se mai aplică apoi denegarea sacramentelor: binecuvântarea casei la Bobotează și înmormântarea cu ceremonialul prescriș.

În ce privește căsătoriile mixte, acestea sunt valide și dacă sunt încheiate înaintea preotului acatolic, dar nu sunt licite. Pentru ca să fie licite, trebuie să se obțină dispensă dela episcopul, dar acesta nu o dă decât în cazul când partea acatolică garantează creșterea religioasă catolică a tuturor copiilor. Cunoaștem cu toții reversul, care se cere în atari cazuri din partea bisericii noastre și nu trebuie prea mare efort de gândire pentru a înțelege, cât mai deplin, motivele cari i-au dictat imperios această atitudine.

În toate aceste puncte noi observăm strictețea legii și urmarea e, că pierdem din numărul credincioșilor, cari trec la ortodocșii conduși de principiile schițate mai sus. Cu durere trebuie să constatăm însă, că atari pierderi ale noastre provin și din împrejurarea, că noi din legea lui Isus aplicăm credincioșilor noștri numai rigoarea odioasă, fără să compensăm suferințele lor cu bogatele daruri spirituale, ce le revărsă observarea aceleiași legi. Preotul bun își are așintite privirile neînterupt spre viața de veci, a cărei fericire o simte în parte și în lumea aceasta, fie și plină de dureri. Credința îi dă tăria vieții lui, iubirea de Dumnezeu îl înalță în sferile senine ale vieții spirituale din ce în ce mai intensive. Sufletul lui e încărcat din belșug de pace, mângâiere, fericire, bucurie care merge uneori până la exaltare. Și toate acestea bunătați, daruri ale grației, sfințitoare sunt curate, căci sunt din lumea spirituală; nu sunt supuse fluctuațiilor, căci atarnă numai dela voința lui de-a rămâne credincios lui Dumnezeu, care nicicând nu-i refuză ajutorul său.

Iar sufletele credincioșilor se armonizează cu viața spirituală a unui astfel de preot, încep a trăi și ei în ritmul sfânt al cântecului etern ce-i înalță. Aprinsă în ei dragostea de Dumnezeu, trăiesc o viață spirituală mai înaltă, în care simt atâta fericire, încât se înstreinează cu vremea de tot ce-i pământesc și trupesc. Precum trupul pentru o pasere nu-i o greutate, ci e un mijloc de a se înalța în văzduh, având toate părțile lui bine întocmite în acel scop, așa și exigențele trupesti ale unui credincios

spiritualizat nu-l mai încătușează de pământ, ci armonizându-se întru toate cu necesitățile lui spirituale, îi ajută chiar să se ridice cu mai mare avânt spre cer. În acest caz e absolut convins că observarea legii lui Isus pentru el nu constituie o greutate, ci-i o adevărată necesitate, dela împlinirea căreia îi e imposibil să se abată.

Dar, Doamne, cât e de înalt idealul, și cât e de crudă realitatea! Aici vezi un preot cufundat total în grijile materiale. Chiar și funcțiunile spirituale ce le face pe seama credincioșilor săi le pune în serviciul materiei, având de scop câștigul. Scopul lui e materia și drept mijloc și-a ales un serviciu spiritual. Adeacă spiritul îl pune în serviciul materiei. Acest preot cum va ridica la înălțime pe credincioșii săi, când el însuși zace în groapă? Cum va arăta credincioșilor săi bogățiile și frumusețile regiunilor spirituale, când el însuși nu vede nimic dincolo de materie? Cum va încălzi pe credincioșii săi, când el însuși e înghețat? Cum va spiritualiza pe alții, când el însuși e materie brută?

Credincioșii unor atari preoți nu vor trăi viață spirituală, ci numai una trupească. Excepții vor face numai spiritele alese, cari se cultivă din inițiativă proprie, fără a conta nimic pe ajutorul preotului, iar majoritatea va fi afară de împărăția lui Isus. Ce mirare atunci, dacă unii dintre ei, cum sunt concubinii reali, ajung în conflict mai fățiș cu legea sfintei evanghelii? Față de ei preotul, nu condus de convingere, ci numai silit de ordinul superiorității sale, va aplica acestora sancțiunile cunvenite, dar fără nici un efect bun. Lovindu-se ei de colțurile dure ale legilor noastre, aduse cu altă intențiune, se vor răni, și în loc de a se înălța, vor cădea și mai rău. Neputând suferi rigoarea legii, pe care n'au avut prilej s'o îndrăgească, vor trece la eretici, cari îi vor ușura de această sarcină, anulând legea sfintei evanghelii... Ei au și această putere!

Se impune deci tuturor preoților, dar mai ales celorce păstoresc în parohii mestecate, să-și păstorească, din vreme, credincioșii astfel, ca aceștia să fie pătrunși de spiritul legii lui Isus, care-i înalță, și să nu ajungă a se lovi

de stricteța ei, care-i rănește. Acest rezultat se poate realiza însă numai prin o muncă îndelungată și sistematică. În momentul ultim, când credinciosul despărțit de soția sa legitimă e în pragul vieții de concubin, înzadar îi vei cita toate textele din sf. Scriptură, cari lămuresc adevărul indisolubilității căsătoriei. În mintea lui se va produce poate lumina seacă a fulgerului trecător, dar nu se va îndupleca, deoarece îi lipsește căldura constantă și binefăcătoare a dragostii lui Dumnezeu. Astfel de oameni, și dacă sunt reținuți cu mijloace artificiale în biserica noastră, nu aparțin împărăției lui Dumnezeu, ci sunt crengi uscate în copacul viu al bisericii lui Hristos. Numărul lor nu ajută nimic, căci biserica lui Isus Hristos nu e ca un partid politic, bunăoară, în care forța numerică să fie hotărâtoare.

Deci tu, preot unit, să nu supralicitezi în abuzuri și rătăcirii pe cel ortodox, dar nici nu lăsa să-ți treacă unii din credincioși la altă biserică. Ferește-te să nu te lovești de nici una din aceste două stânci amenințătoare, ci plutește spre limanul mântuirii, cu corăbioara ce ți-s'a încredințat, prin mijloc, unde apa e limpede și străvezie, adâncă și liniștită, fără nici un pericol.

Dacă realitatea e dură, puneți în ea tot sufletul tău de preot și cearcă să o spiritualizezi. Fă-o cât se poate mai ideală!

AGRU-I la Brașov și aiurea. Mișcarea de organizare a societății religioase a mirenilor noștri continuă în toate părțile, și informațiile scurte pe cari le putem da asupra ei în aceste coloane nu redau, nici pe departe, însuflețirea unanimă ce stăpânește mulțimea, care înțelege să sprijine această mișcare de reîmprospătare a cadrelor bisericii noastre.

La Brașov — unde parohia noastră datează de abia 17 ani, stând totuși cu mândrie alături de oricare alta —, adunarea de constituire s'a ținut la 30 Martie c. recrutându-se imediat, pe loc, 4 membri fondatori, 2 pe viață, 35 membri activi și 5 membri ajutători, și urmând ca lista să se mai completeze cu noi adesiuni în tot cursul serbătorilor apropiate ale învierii. În fruntea comitetului stă d. ad-

vocat *Dr. Aron Suciu*, actualul prefect al județului, care ajutat de cei mai de seamă intelectuali uniți din Brașov va reuși, sperăm, să facă acolo o celulă orășanească din cele mai pline de viață.

Un alt raport de această natură ne-a sosit dela Târgu-Mureș, unde centrul atât de bine închiegat, constituit sub prezidiul d-lui director *Traian Popa*, a început organizarea la sate. Prima încercare de acest fel s'a făcut în frunțașă comună Săbad, tot la 30 Martie c. Insuflețirea a fost și aici din cele mai mari și dacă la acest întâiu apel a putut înscrie aproape 100 de membri, sub un comitet aparte, în care au intrat cei mai de seamă bărbați ai comunei, AGRU-I din Săbad poate ajunge o adevărată pildă pentru celulele sătești ale acestei asociații de mare viitor.

Cu Dumnezeu înainte!

Prof. N. Iorga către frații din America. Numărul dela 21 Martie c. al ziarului „America” din Cleveland Ohio publică, la loc de frunte, următorul mesaj deosebit de impresionant al d-lui prof. N. Iorga, pe cale de a se imbarca, la New-York, pentru întoarcerea în țară:

Plecând din această mare și bogată țară, gândul meu se duce la fiecare din voi și rândurile acestea au voi să vă vorbească fiecăruia dintre D-voastră în deosebi, așa ca la ureche.

Mulțumesc, mulțumim cui m'a îndemnat să vin aci, și în rândul întâiu neobositului meu prieten Nicolae Benchea, care a stat necontentit strajă lângă noi; membrilor Clubului „Nicolae Iorga” și tuturor cari ne-au primit. Nu-i vom uita niciodată!

În cartea mea de drum, care se va tipări încurând — și vă rog care o vreți să-și spuneti d-lui Benchea la Indiana Harbor — veți vedea ce amintiri duc cu mine despre voi și despre alții.

Dar sfatul, pe care vi l-am dat dela întâia vedere Vi-l dau și acum.

Țara simte nevoie de fiecare Român; n'o lăsați! Altfel, dacă vă îndulciți aici, dacă vă potriviți marilor ispite, se poate întâmpla un lucru: Voi să rămâneți săraci aici, iar străinii să se îmbogățească în țara voastră.

De o astfel de pacoste să ne păzească Dumnezeu pe noi și pe voi să vă păzească de o astfel de rătăcire. La revedere — acasă!

În tot cursul apostoliei sale de peste Ocean, d. N. Iorga s'a făcut — cum spun ga-

□ □ Foia „Unirii” □ □

Pentru Paresimi

Pastorația sfinților

Crâmpie luminoase din viața și opera minunată a sf. Ioan Vianney (1786—1859)

de Prof. Dumitru Neda

VI. Partea finală

Spune Scriptura: Luptă este viața omului pe pământ (Iov 7, 1). Pentruca să-ți agonisești celea de lipsă, pentruca să păstrezi celea câștigate, pentruca să nu fi răpus de vrăjmașii mulți ce te împrejmuiesc, ci dimpotrivă să crești tot mereu în puteri și să te ridici biruitor deasupra greutăților și primejdiilor de tot felul, ai neapărată lipsă de neîncetare, nesecate și neistovite ajutoare dinafară. Asta mai cu seamă pe tărîmul năzuințelor duhovnicești, unde preotul, ostașul lui Hristos (2 Tim. 2, 3) are de purtat răsboaie cumplite pentru mântuirea sa și pentru mântuirea altora, asigurându-și izbânda datorinței față de sine prin împlinirea datorinței față de aceia pentru cari a fost ales și rânduit (Evrei 5, 1). Slugii Domnului îi sună vorba sf. Ieronim: Si officium vis exercere presbyteri, aliorum salutem fac lucrum animae tuae — Dacă vrei să faci slujbă de preot, atunci aibi de grijă să-ți dobândești sufletul tău mântuind pe alții. Vezi

bine însă că numai cu puterile proprii, aici mai mult ca oriunde, fără de Domnul nu putem face nimica (Io. 15, 5). Și iarăși: aici mai mult ca oriunde suntem în drept să nădăduim cu Apostolul: Toate le pot în Hristos celce mă întărește. (Filip. 4, 13). Izvorul de mângâiere și tărie îl avem la îndemână în toată vremea și pretutindenea, în via Domnului. Sfinții toți au scos cu bucurie, și din belșug, din acest izvor binecuvântat, de acum și până în veac, N'avem decât să purcedem la fel, ca să isbutilim asemenea lor. Asemenea sf. paroh de Ars, carele în clipe de veselie și în ceasuri de întunec, a căutat și a găsit tot ce i-a lipsit, la dumnezeeseul prinsonier al chivotelor creștine, ținuit între ai săi în chip de taină, de când fu rânduită de El însuși —:

4. Taina iubirii.

Între sf. Ioan Vianney și euharisticul Isus, legătura dragostii a fost, fără încetare, vie, trainică, atotstăpânitoare. Obiceiul de-a aduce zilnic sfânta jertfă și l-a ținut până la moarte, adâncind tot mai mult comoara bunătăților hărăzite creștinătății de Capul Hristos în sf. euharistie, această cerească inimă mistică a bisericii, fără de carea Mireasa Domnului n'ar mai fi religia lui Hristos ce se află, este și va fi în mijlocul nostru, ci a unui Hristos absent, redusă la atâta: să ne arate înspre un întemeietor ce aparține trecutului istoric, după

cum religia iudaică arată înspre un Mesia încă tot așteptat. 1)

Dragostea mare ce o purta celui ascuns sub speciile pâinii și a vinului l-a zorit chiar dela începutul pastorației sale să împodobiască cât mai cinstit lăcașul împăratului celui mare. Întru împlinirea acestui dor al inimii sale, jertfește din mult puținul ce are, ajută cu mâinile proprii lucrătorilor ce pun în rând altarul cel mare, aleargă pe jos, la Lyon și îndărăpt, s'aducă cele două statuete de ingeri, așezate de-o parte și de alta a chivotului, zugrăvește el însuși unde se pricepe, cât se pricepe. Colindă apoi atelierile de broderii și argintăriile dela oraș, cumpărând totdeauna ce afla mai de preț. Furnizorii săi povestiau la lume și la țară despre un popă din împrejurimi „pușintel după statură, slab, rău îmbrăcat, făcând impresia că n'are o para chioară în buzunar, dar căruia-i trebuie pentru biserică sa numai ceace-i mai de preț.” Un suflet bun și nobil — d-șoara d'Ars — l-a luat cu dans la oraș într-o zi din 1825, ca să-i târguiască de-un rând de odăjdii. Dânsul și-a ținut și de data asta năravul cel vechiu. Când i-se aducea ștufa, numai ce îl auziai: „Nu-i destul de frumoasă!.. Alta, și mai frumoasă!” — Așa și tot așa, până ce găsi, ce credea că se potrivira.

1) Cf. E. Lingens S. I: Die innere Schönheit des Christentums. Freiburg i. Br. 1914. pag. 164—165.

2) Cf. Fr. Trochu: Le Curé d'Ars. Paris. 1927. pag. 166.

zetele americane — propovăduitorul acestei idei deosebit de importante. De aceea așteptăm și noi cu mult interes cartea anunțată asupra călătoriei sale.

Știri mărunte

Personale. Sfântul Părinte a conferit dlui profesor *Nicolae Iorga* marele cordon al ordinului Pius al IX-lea. Decorația este în legătură cu frumoasa atitudine ce-a avut d. Iorga față de concordat.

— Tot în legătură cu concordatul, Sf. Părinte a decorat — după cum anunță presa maghiară din Cluj — pe dd. *Gavril Iósika* și *Nicolae Beteg*, conferindu-le gradul de cavaler al ordinului sf. Gregoriu Marele, iar pe păr. canonic *Andrei Balázs* dela Alba-Iulia, referentul Statusului catolic, l-a făcut prelat papal.

— P. Ven. Ordinariat arhidiecezan a numit pe păr. *Ioan Popa* paroh la Alămor.

A murit patriarhul bisericii ortodoxe sârbești. Dumineca trecută s'a stins la Belgrad patriarhul Dimitrie al Iugoslaviei, în vrâsta de 84 ani. A trăit o viață simplă călugărească și cea mai bună dovadă, că n'a fost un fariseu în acest punct, o constituie testamentul său, prin care a dispus să i-se facă o înmormântare din cele mai simple. Un decret regal, care i-a anunțat moartea, a fixat și data alegerii noului patriarh, pe ziua de azi, 12 Aprilie c.

Cui nu-i place laptele, cu Ovomaltine îl bea bucuros.

Centenarul lui Mistral. Dumineca trecută, la 6 Aprilie, s'a prăznuit la Cannes (Provence), cu deosebită pompă, centenarul nașterii marelui poet provence-al Frédéric Mistral, un mare îndrăgostit al dialectului francez din această provincie și un protagonist din cei mai de seamă ai solidarității latine. Premiul luat de Alexandri al nostru pentru „Cântecul ginteii latine” i-a fost prezentat la timpul său, personal de această floare a civilizației mediteraniene, cum l-au numit oratorii celebri dela aceste serbări. Țara noastră a fost reprezentată la ele de d. Dia-

mandy, ministrul nostru la Paris, al cărui discurs festiv este pomenit cu multe elogii de toată presa franceză.

Locale. Dumineca viitoare, la Paști, va predica în catedrală Mgr. Dr. *Ioan Coltor*, canonic mitropolitan.

— Curatoratul bisericii catedrale ne cere să anunțăm On. public, că *serviciile divine prescrise pentru săptămâna patimilor* se vor ținea și anul acesta cu fastul obișnuit. În deosebi se atrage atenția On. public asupra Prohodului din seara sfinteii Vineri, rugând pe proprietarii caselor din piața Inocențiu M. Klein să facă iluminarea obișnuită. Pentru amănunte îndrumăm la programul afișat la intrarea în catedrală.

— Cercul studențesc «Târnava mică» aranjează, având probabil dispenza convenită dela timpul oprit, aici în Blaj a doua zi de Paști, un *festival artistic*, urmat de dans. Inceputul la ora 8 jumătate seara. Intrarea benevolă.

Săptămâna poeziei. Ca un omagiu adus primăverii — atât de asemănătoare pulzațiilor de viață și de creație, cari se manifestă în orice operă poetică —, îndrumătorii literaturii noastre de azi, au aranjat în zilele de 6—13 Aprilie o «săptămână a poeziei». Studii și aprecieri asupra poeziei noastre clasice și moderne, și recitări făcute, pe cât posibil, de inșiși autorii, au fost în cursul săptămânii trecute manifestări de înaltă valoare educativă și răspândirea multora din ele, prin postul de radiofonie din București, în țara întregă, a ridicat cultul poeziei române la înălțimi din cele mai binemeritate.

DE ZECI DE ANI se dă copiilor slab desvoltați și rachitici untură de pește. Dar acum părinții dau la copii Jemalt, praf de untură de pește cu miros plăcut. — Prețul unei cutii lei 77.

Concurse. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan publică, cu terminul de 1 Maiu, concurs la următoarele parohii: *Dârja* și *Rece-Cristur* (prot. Dârja), *Buia* (prot. Buia), *Nandra* și *Gâmbuș* (prot. Mureș-Uioara), *Mierța* (prot. Almaș), *Sâncraii* și *Odoerem* (prot. Aiud).

Sovietele nu se astâmpără. O nouă campanie antireligioasă se pregătește în Rusia cu prilejul serbătorilor apropiate ale Paștilor creștine. După programul anunțat de ziarul «Izvestia», se vor mobiliza în această campanie toate masele tineretului comunist, înscenând adevărate

orori contra a tot ce mai respiră a credință și religie în țara bătută de Dumnezeu a nebuniei roșii. În săptămâna Patimilor și la serbătoarea învierii creștine se vor organiza în toată țara, și'n deosebi la orașe, meetinguri și carnavaluri anti-religioase, cu scopul direct de a profana și zădărnici orice mișcare reamintind tragedia mântuitoare a Calvarului.

PRELUNGIREA CARNETELOR C. F. R. Neputându-se elibera noile carnete la timp, valabilitatea carnetelor vechi a fost prelungită pentru toată lumea până la 1 Maiu c.

SCĂPAȚI DE RĂGUȘALĂ și INFLUENȚĂ prin întrebuintarea sistematică a pastilelor ANACOT. Prețul unei fiole lei 37.

Telefonul „Unirii”

Redacționale. Mulțumind din inimă tuturor corespondenților pentru informațiile ce ni-le trimit — acum în urmă cu deosebire în chestii de organizare ale AGRU-lui — îi rugăm să nu se supere, dacă scrisul lor, altfel, nu odată, atât de prețios, nu poate fi publicat în întregime și întocmai. Nime să nu vadă în aceasta decât ceea ce este, că nu dispunem de mai mult spațiu și să continue a ne ajuta și pe viitor cu tot ce socoate a putea fi de interes public.

„Păstorul sufletesc”. **Lugoj.** Deși spuneți că nu vă prea convine «Telefonul» nostru, veți admite, poate, că nu comitem nici o necuviință, dacă la un aviz din «Poșta redacției» DV. răspundem și de data aceasta numai pe cale de «telefon». Mai ales, că n'avem de gând să lungim vorba prea mult. Binevoii deci a cunoaște, că la excepțiile ce ne-am permis să facem față de scrisul directorului Dvoastră în chestia sediului noii episcopii de Nord, am fi așteptat — dacă, peste tot puteam conta la atâta onoare — un răspuns privind această chestiune, iar nu o reeditare, destul de puțin inteligentă, a recriminărilor dintr'un «Memoriu» de jalnică amintire, referitor la ceea ce n'am socotit a fi bine și necesar să înregistrăm în aceste coloane. Animați de gânduri mult mai irenice de cum Vi-se împare, noi am crezut în adevăr, că e bine să avem față de actualul guvern — pe care cu tot resentimentul DV. ușor de înțeles, continuăm a-l socoti mult mai înțelegător față de interesele bisericii noastre, decât pe oricare altul — anume menajamente și să nu încreștăm din cele ce nu ne-au convenit decât lucruri cari trebuiau să fie încreștate. Că prin asta nu V-am făcut o plăcere, se poate, dar nu admitem că am fi lipsit astfel de puțin dela programul ce avem, de a fi străjeri neadormiți ai intereselor bisericii noastre. Ba, dacă ne îngăduiți și acest cuvânt, avem convingerea fermă și nestramutată, că — pe terenul politic cel puțin — le servim mai bine și cu mai mult rezultat decât prin averescanșmul răsuflat și deochiat al directorului Dvoastră. Punând astfel lucrurile la punct, încheiem, dacă doriți, definitiv, spre a nu ne da în spectacolul de care Vă temeți. Clara pacta...

„Foia diecezană”. **Caransebeș.** Luând act de cele ce-ați publicat referitor la chestia unei biserici unite la Băile Buziaș, Vă rugăm să comunicați protopopului DV. de acolo, că lupta ce-o dă împotriva acestui gând românesc și creștinesc nu-i face onoare nici personal și nici ca reprezentant al ortodoxiei dominante de acolo.

Motivarea acestei purtări e simplă de tot, ca sufletul său de sfânt: îi făcea o plăcere deosebită să tot îmbogățească menajul bunului Dumnezeu, cum se exprimă dânsul. „Și cum n'am dăruit noi Stăpânului nostru tot ce avem mai bogat și mai de preț? Ce nerecunoștință ar fi din partea noastră, zice el, să ne arătăm sgarciți față de-un Dumnezeu care se arată față de noi a fi o mână atât de largă! N'a dat el oare tot sângele său, pentru noi, pe cruce? Nu ni-se dă el nouă pe deantregul în sfânta euharistie?”³⁾

Slujitorii altarelor colbuite, a bisericilor negrijite și a odăjdiilor sdrențuite să ia aminte!

Jertfelnicul Legii celei noue și Jertfa de pe el: cele mai răpitoare vedenii ale ideologiei creștine, cele mai reconfortante popasuri spre slăvile senine. Altarele sfințite, pe cari tronează Dumnezeu, regele Hristos, e raiul pe pământ al sufletelor evlavioase. Tăcerea desăvârșită, clar-obscurul sărbătoresc, vecinătatea familiară atât de bogată în haruri, a Mântuitorului euharistic, umplu de o fericire suprapământeană pe cel înghenunchiat la poalele jertfelnicului, câtă vreme înafară, lumea neliniștită se plânge, ridică nouri de praf, se macină, vânând înfrigurată, plăceri și câștiguri⁴⁾.

Tâlcul fericirii adânci, nefățărte, a celor ce se închină cu credința tainei euharistice, nu-i prea greu de ghăcit: e complexul de splendori al preasfântului și dumnezeescului Trup, tănuit aci. Ochiul inimii credincioase nu poate să nu se desfăteze, oprindu-se la minunea ipostatică, ce face ca trupul Fiului lui Dumnezeu întromenit să fie adorabil într'un chip cu totul deosebit de tot ceea ce poate fi, omenește, adorabil; nu poate să nu se desfăteze de grandoarea și demnitatea mai presus de cuget a sufletului, care împreunându-se cu acest trup, trebuie să-l nobilizeze în proporțiile ce-i sunt proprii; nu poate să nu se desfăteze de lucrările acestui suflet, a cărui mădular sau mai bine zis: unealtă, este trupul adorat, nu poate să nu se desfăteze când ia în socotință: felul minunat cum a fost format acest trup în sânurile Preacuratei de Spiritul sfânt, cum a fost însuflețit de-o viață dumnezească, glorioasă și beatifică; cum s'au împlinit într'însul marile misterii ale răscumpărării noastre; cum acest trup este singura jertfă a Legii celei noi și cum el este principalul mijloc de-a sfinți sufletele. Așa că într'adevăr, noi n'ar trebui nici să dorim s'avem, nici să dorim să vedem, nici să admirăm altceva pe pământ, decât această sfântă Taină. Dumnezeu însuși, dacă ar fi în stare să admire ceva apoi mai n'ar admira altceva decât Taina aceasta și taina întrupării⁵⁾.

Fericirea sf. Ioan Vianney consista, întru a celebra și a petrece cufundat în rugăciune, prosternut în fața euharisticului Isus, toată vremea cât nu era reclamat aiurea, de nevoi ce nu îngăduiau amânare.

Privitor la sf. liturgie, părerea dânsului e limpede: „Toate faptele bune laolaltă nu fac atâta cât o sfântă liturgie, pentru că acelea-s numai lucrări omenești, câtă vreme sf. liturgie e o lucrare a lui Dumnezeu. Nici chiar mucenicia, în asemănare cu sf. liturgie nu-i nimica. Pentru că mucenicia e o jertfă ce o aduce omul lui Dumnezeu punându-și viața. Sf. liturgie însă e jertfa ce o aduce Dumnezeu pentru om cu prețul trupului și a sângelui său.”⁶⁾ Iar cine are așa vederi înalte despre jertfa liturgică acela nu va înceta să îndemne și pe alții — păstorul sufletesc pe păstoriții săi —, să prețuiască după vrednicie și să se folosiască din răspuțeri de acest dar neprețuit al cerului.

Sfântul nostru stăruie ca credincioșii săi să ia parte la sf. jertfă nu numai în Dumineci și sărbători, ci și peste săptămână, ca să-și întărească și asigure darul întoarcerii la Dumnezeu. alături cu multe altele, între cari mai cu seamă acela al morții bune și al scăpării din locul curățitor. „Poate că te rușinezi, prietene, să slujești bunului Dumnezeu, de frică e'o să te disprețuiască cineva. Ridică-ți însă

³⁾ Cf. A. Monnin: Le Curé d'Ars. Paris. 1926. (ediția prescurtată), pag. 99.

⁴⁾ Cf. Dr. Nic. Gühr: Le saint sacrifice de la Messe. Paris, 1900. Vol. I, pag. 268 (trad. L. Th. Moccand).

⁵⁾ Cf. L. Lallemand S. J.: La doctrine spirituelle. Paris. 1843, pag. 256—258.

⁶⁾ Cf. L. Niderberger: Goldkörner aus den Reden und Katechese des selig. Ioh. B. Vianney. Limburg a. L. 1916, pag. 35.

Dacă biserica Dsale a putut să-și ridice o capelă la Băile Sovata, și dacă și-a aranjat o casă de rugăciune la Sângeor-băi, două comune, în cari credincioșii ortodocși băstinași sunt cu totul inexistenți, are, credem noi, și episcopul nostru dela Lugoj dreptul de a cerca să facă, pentru sine și credincioșii săi, o capelă la Băile-Buziaș, unde obișnuște a se recrea peste vară. Iar dacă cineva se teme, că din asta se va prăpădi ortodoxia »dominantă« a Banatului, trebuie să aibă o foarte proastă părere despre puterea de viață a acestei ortodoxii.

„Noua revistă bisericească“. București. Cele scrise de Dv. în numărul mai proaspăt, de pe Martie, sub titlul »O datorie a zilei«, le socotim vrednice de a ne ocupa de ele ceva mai pe larg, cu vre-o altă ocazie. Ținem însă să Vă spunem de pe acum că nu cele indicate acolo de Dv. sunt calea, pe care ortodoxia română ar putea să se ridice la prestigiu incontestabil ce re- cunoașteți bisericii noastre catolice.

Dr. S. Aleșd. Dr. B. Murska-Sobota. Oficiul pa- rohial. Bixad. Dr. Ch. Oradea mare. M. Feldioara. C. Prislop. Dr. D. Sârmaș. M. Vidrasău. Oficiul parohial. Oenița. N. Târgu-Mureș. Confirmăm primirea abona- mentului pe anul curent.

C. Rușeni. E. Letea. Oficiul parohial. Șaieu. F. Eriu Săucraiu. M. Sănmărtin. B. Hășmaș. B. Sărata. Oficiul parohial. Turț. Chităm primirea abonamentului pe 1929.

Oficiul parohial. Homorodul de mijloc. Abona- mentul n'a fost achitat din I I 1927. Cu suma trimisă s'a achitat până la 31 XII 1928. Mai restați cu 200 Lei pe 1929.

B. Oradea. Dr. M. Șimleul Silvaniei. Gh. Siria. T. Lugoj. Am primit abonamentul pe jumătatea întâie a anului curent.

D. Blaj. Am primit 500 Lei în contul abona- mentului pe anul curent. Mulțumim pentru frumoasa supra- solve.

Dr. P. Iași. Prin Păr. Maior am primit 500 Lei. Abonamentul e achitat până la 30 IX 1929.

Oficiul parohial. Sfârnaș. Suma trimisă am con- tat-o în abonamentul anului curent.

O. Someș Odorheiu. Am primit 500 Lei. Achitat până la 31. XII 1928.

T. Nimieș de jos. Am primit 400 Lei, abonament pe 1928 și 1929.

Renumitele ghețe „HERMA“
le găsiți la depozitul „MINERVA“
BLAJ — Piața I. M. Klein

Parohia română unită — Cib

No. 40 — 1930.

Publicație de licitație

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii române unite din Cib, j. Alba, se publică licitație minuendă pe ziua de 27 Aprilie 1930, ora 2 d. m. în localul Oficiului parohial român-unit din Cib.

ochii la Cel ce muri pe cruce; întreabă-l fostu-i-a Lui rușine să moară în cel mai umilitor chip? Oh! afurisită să fie frica de oameni ce ne face să pierdem toate harurile ce ni-le-a câștigat Dumnezeu prin moartea și patima sa! Ș'apoi cine-s aceia, cari își bat joc de voi? Niște bieți nefericiți, niște nebuni, niște orbi. Nu vă temeți de nimica, ci urmați-vă calea cea bună; toți aceia își fac mult rău loru-și, fără să vă strice ceva vouă; plângeți-i și vedeți-vă de drumul vostru*.

Vorba autoritară a preotului acestuia ce părea, de câte ori slujia, inger în trup, vrăjit de vedenii ce scăpau muritorilor de rând,⁷⁾ cu vremea a prins. Străinul ce s'ar fi abătut peste săptămână la Ars, ar fi putut vedea zi de zi luând parte la sf. liturgie cam 60 de femei și 20 bărbați, și dacă s'ar fi interesat mai deaproape ar fi putut afla că sunt familii ce n'ar fi întrelăsat pentru cât bine pe lume să nu trimită zilnic pe vre-unul de-ai lor la sf. slujbă.⁸⁾ Ars-ul era un mic Ierusalim creștin ce aștepta, zi de zi, cu drag, intrarea Domnului în încă- perea bisericii sale smerite, dar primitoare.

⁷⁾ Cf. Fr. Trochu: O. c. pag. 617—637.

⁸⁾ Cf. H. Convert: A L'École du bienheureux Curé d'Ars. Paris² 1921, pag. 288—301.

1. Planul, devizul de spese și condițiu- nile generale și speciale se pot vedea la Oficiul parohial din loc.

2. Concurenții vor depune la începerea licitației vadiul de 10% din prețuri oferit.

3. Antreprenorul, pe care va rămănea lucrarea, va solvi proiectantului suma provă- zută în deviz pentru plan și elaboratele tehnice.

4. Nu vor fi admiși la licitație decât an- treprenori cu o calificarea recerută.

5. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.

6. Comisia de licitație își rezervă dreptul a alege și a preda lucrările aceluia antreprenor, pe care îl va socoti de mai mare încredere.

Cib, din ședința comitetului parohial ținută la 25 Martie 1930.

Irimie Boca
curator I

Sabin Olea
președinte

(987) 1-2

Societatea de editură „SFÂNȚA UNIRE“

Convocator

În baza art. 35 din statute, Onorații membri ai Societății de editura „Sfânta Unire“ sunt convocați la

a III-a adunare generală

ce se va ținea Sâmbătă, în 26 Aprilie 1930, orele 4 d. m. în localul „Casinei Ro- mâne“ din Blaj.

ORDINEA DE ZI:

1. Constituirea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Raportul Consiliului de administrație și al Comitetului de cenzori, Bilanțul și darea absolutului.
4. Impărțirea venitului.
5. Alegerea alor 3 membri în Consiliul de administrație.
6. Alegerea Comitetului de cenzori.
7. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1930.
8. Eventuale propuneri, cari, în baza § 34, trebuie prezentate Consiliului în scris cu cel puțin cinci zile înainte de adunarea generală.
9. Închiderea adunării.

Blaj, la 17 Martie 1930.

Dr. Nicolae Brânzeu

v. președintele Consiliului de administrație

Conto Bilanț

Cassa: depunere la bancă	1.175.245—	Capital de acții	1.000.000—
Editură	165.296—	Fond rezervă	150.000—
Debitori	298.155—	„ cultural	50.000—
		„ amortizare	14.908—
		„ pensie	10.000—
		Creditori	26.320—
		Ratele acționarilor	136.825—
		Tantiemă	14.534.25
		Dividendă	64.450—
		Impozit restant	41.398—
		Profit	130.260.75
	1.638.696—		1.638.696—

Profit & Pierdere

Editură	345.001—	Vânzare din editură	565.521—
Spese curente	37.544—	Dobânzi după depuneri	134.581.75
Impozit	187.297—		
Profit	130.260.75		
	700.102.75		700.102.75

Blaj, la 17 Martie 1930.

Victor Moldovan m. p.
contabil autorizat

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Nicolae Brânzeu, m. p. vice președinte Dr. Iuliu Florian, m. p. admin. delegat
Ștefan Roșianu, m. p. Dr. Victor Macaveiu, m. p. Dr. Augustin Tatar, m. p.
Vasile Suciu, m. p. Alexandru Lupeanu, m. p. Iuliu Maior, m. p.
Dr. Iacob Radu, m. p. Dr. Alexandru Ciplea, m. p. Ioan Coste, m. p.

Subsemnatul Comitet de cenzori am examinat conturile „Bilanț, Profit și Pierdere“ ale societății „Sfânta Unire“ și le-am aflat în consonanță cu registrele.

COMITETUL DE CENZORI:

Dr. Ambrozli Chețianu, m. p. președinte Dr. George Fireza, m. p.
Dr. Aloisiu Tăutu, m. p. Dr. George Bob, m. p.

Imitați numai ce este bun... pudra, crema, săpunul de copii marca HÖFER sunt veritabile